

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. balandžio 7 d.*

„Apeliacinis skundas — Ribojamosios priemonės Irano Islamo Respublikai — Asmenų ir subjektų, kuriems taikomas lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas, sąrašas — Kriterijus, susijęs su materialine, logistine arba finansine parama Irano vyriausybei — Centrinio banko teikiamos finansinės paslaugos“

Byloje C-266/15 P

dėl 2015 m. birželio 3 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Central Bank of Iran, įsteigtas Teherane (Iranas), atstovaujamas baristerių M. Lester ir Z. Al-Rikabi,

apeliantas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai V. Piessevaux ir M. Bishop,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kuriį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai C. Toader, A. Rosas (pranešėjas), A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *Central Bank of Iran* (Irano centrinis bankas) prašo panaikinti 2015 m. kovo 25 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą (T-563/12, EU:T:2015:187, toliau – skundžiamas sprendimas); juo šis teismas atmetė jo ieškinį, kuriuo prašyta panaikinti, pirma, 2012 m. spalio 15 d.

* Proceso kalba: anglų.

Tarybos sprendimą 2012/635/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 282, p. 58), ir, antra, 2012 m. spalio 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 945/2012, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 282, p. 16, toliau kartu – ginčijami aktai), tiek, kiek šie aktai susiję su apeliančiu.

Teisinis pagrindas

- 2 2010 m. liepos 26 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Sprendimą 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, p. 39); jo II priede išvardyti kiti nei I priede išvardytieji Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos ar JTST rezoliucija 1737 (2006) sukurto Sankcijų komiteto nurodyti asmenys ir subjektai, kurių turtas iššaldomas.
- 3 2012 m. sausio 23 d. Taryba priėmė Sprendimą 2012/35/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 19, p. 22). Šio sprendimo 13 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad „leidimo atvykti apribojimai ir lėšų bei ekonominių išteklių iššaldymas turėtų būti taikomi ir papildomiems asmenims bei subjektams, kurie remia Irano vyriausybę, kad ji galėtų vykdyti branduolinę veiklą, susijusią su didesne platinimo rizika, arba kurti branduolinių ginklų pristatymo sistemas, visų pirma asmenims ir subjektams, kurie Irano vyriausybei teikia finansinę, logistinę ar materialinę paramą“.
- 4 Sprendimo 2012/35 1 straipsnio 7 dalies a punkto ii papunkčiu prie Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies pridėtas šis punktas, kuriame numatyta, kad iššaldomos lėšos, priklausančios šiems asmenims ir subjektams:

„c) kiti į I priedą neįtraukti asmenys ir subjektai, teikiantys paramą Irano vyriausybei, ir su jais susiję asmenys bei subjektai, išvardyti II priede.“
- 5 Sprendimo 2012/635 1 straipsnio 8 dalies a punktu iš dalies pakeistas Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punktas ir dabar jame numatyta, kad į ribojamųjų priemonių taikymo sritį įtraukiami:

„c) kiti asmenys ir subjektai, kuriems netaikomas I priedas, teikiantys paramą Irano vyriausybei, ir jiems nuosavybės teise priklausančios ar jų kontroliuojami subjektai ar asmenys ir su jais susiję subjektai, kaip išvardyta II priede.“
- 6 Sprendimu 2012/35 apelianto pavadinimas buvo įtrauktas į Sprendimo 2010/413 II priede pateiktą sąrašą motyvuojant tuo, kad jis dalyvavo veikloje, kuria siekiama išvengti sankcijų. Remiantis tuo pačiu motyvu apelianto pavadinimas buvo įtrauktas į 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 (OL L 281, p. 1), VIII priede pateiktą sąrašą; šis įtraukimas atliktas 2012 m. sausio 23 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 54/2012, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 961/2010 (OL L 19, p. 1).
- 7 Sprendimu 2012/635 įtraukimo į sąrašą motyvas buvo papildytas šiuo įrašu:

„Teikia finansinę paramą Irano vyriausybei.“

8 2012 m. kovo 23 d. Taryba priėmė Reglamentą (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 961/2010 (OL L 88, p. 1). Šio reglamento 23 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad išaldomos visos lėšos, priklausančios IX priede išvardytiems asmenims, subjektams ir įstaigoms, kai nustatyta, kad:

„d) tai kiti asmenys, subjektai arba įstaigos, teikiantys paramą, pavyzdžiui, materialinę, logistinę arba finansinę paramą, Irano vyriausybei, ir su jais susiję asmenys ir subjektai.“

9 Reglamentu Nr. 945/2012 apelianto pavadinimo įtraukimo į Reglamento Nr. 267/2012 IX priede pateiktą sąrašą motyvas buvo papildytas šiuo įrašu:

„Teikia finansinę paramą Irano vyriausybei.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

10 *Central Bank of Iran* pareiškė ieškinį, jame prašė panaikinti ginčijamus aktus, nes jais, persvarsčius įtraukimą, jo pavadinimas paliktas subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašuose. Šį ieškinį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. gruodžio 26 d.

11 Grįsdamas ieškinį *Central Bank of Iran* nurodė keturis pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su vertinimo klaida, antrasis – su pareigos motyvuoti pažeidimu, trečiasis – su teisės į gynybą paisymo principo ir teisės į veiksmingą teisminę kontrolę pažeidimu ir galiausiai ketvirtas pagrindas – su proporcingumo principo pažeidimu ir apelianto pagrindinių teisių, visų pirma teisės į nuosavybės ir reputacijos apsaugą, pažeidimu.

12 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį.

Šalių reikalavimai

13 *Central Bank of Iran* Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą,
- panaikinti ginčijamus aktus, kiek jie su juo susiję, ir
- priteisti iš Tarybos apelianto bylinėjimosi išlaidas, patirtas pirmojoje ir apeliacinėje instancijose.

14 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą ir
- priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

15 Grįsdamas apeliacinį skundą *Central Bank of Iran* nurodo keturis pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su klaida, kurią padarė Bendrasis Teismas, kai nusprendė, jog Taryba padarė pagrįstą išvadą, kad apeliantas teikia „finansinę paramą“ Irano vyriausybei. Antrasis pagrindas susijęs su tariama teisės klaida, kurią padarė Bendrasis Teismas vertindamas Tarybos pareigą motyvuoti. Trečiasis pagrindas susijęs su tariamu teisės į gynybą paisymo principo pažeidimu, galiausiai ketvirtasis pagrindas susijęs su tariamu proporcingumo principo ir apelianto pagrindinių teisių, visų pirma teisės į nuosavybės ir reputacijos apsaugą, pažeidimu.

- 16 Pirmiausia reikia išnagrinėti antrąjį pagrindą, paskui trečiąjį, tada pirmąjį ir ketvirtąjį pagrindus.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su Bendrojo Teismo teisės klaida vertinant Tarybos pareigą motyvuoti

Skundžiamas sprendimas

- 17 Skundžiamo sprendimo 53–58 punktuose Bendrasis Teismas priminė su pareiga motyvuoti Sąjungos aktus susijusią teismų praktiką. Paskui to sprendimo 59 ir paskesniuose punktuose nagrinėjo motyvus, pateiktus ginčijamuose aktuose dėl Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a, b ir d punktuose ir Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2012/635, 20 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose numatytų įtraukimo į sąrašą kriterijų.
- 18 Skundžiamo sprendimo 74 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad „[ginčijamų] aktų motyvų pakankumą galima vertinti tik atsižvelgiant į pagalbos apeinant ribojamąsias priemones ir paramos Irano vyriausybei kriterijus, kuriais Taryba implicitiškai, bet neišvengiamai remiasi šiuose aktuose“. Tačiau to sprendimo 75 punkte jis konstatavo, kad tiek, kiek ginčijami aktai grindžiami pagalbos apeinant ribojamąsias priemones kriterijumi, motyvai, kuriuose nurodyta, kad apeliantas „dalyvavo veikloje, kuria siekiama išvengti sankcijų“, yra nepakankami, nes jie atrodo kaip paprastas paties kriterijaus pakartojimas ir juose nėra jokios informacijos, nurodančios priežastis, dėl kurių šis kriterijus taikytinas apeliantui. Be to, skundžiamo sprendimo 79 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad į implicitinius motyvus negalima atsižvelgti siekiant kompensuoti eksplicitinių motyvų trūkumą, susijusį su pagalba apeinant ribojamąsias priemones.
- 19 Nagrinėdamas paramos Irano vyriausybei kriterijų Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 84 ir 85 punktuose nusprendė, jog motyvai, kad apeliantas „teikia finansinę paramą Irano vyriausybei“, yra pakankami Tarybos pareigai motyvuoti įvykdyti, nes apeliantas galėjo suprasti, kad Taryba turėjo omenyje finansines paslaugas, kurias jis, kaip Irano Islamo Respublikos centrinis bankas, teikė Irano vyriausybei. Bendrasis Teismas rėmėsi apelianto pateiktais procesiniais dokumentais ir, be kita ko, šio banko vadovo pavaduotojos, atsakingos už užsienio valiutos operacijas, parodymais, kuriuos apeliantas pridėjo prie ieškinio; remiantis šiais parodymais apeliantas teikia paslaugas vyriausybei, kuri yra vienas iš jo klientų. Bendrasis Teismas taip pat rėmėsi Irano pinigų ir finansų įstatymo, kuriame nustatytos apelianto, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, funkcijos ir galios, 12 ir 13 straipsniais.

Šalių argumentai

- 20 Nurodydamas antrąjį apeliacinio skundo pagrindą *Central Bank of Iran* teigia, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Taryba įvykdė SESV 296 straipsnyje numatytą pareigą motyvuoti.
- 21 Visų pirma jis kritikuoja skundžiamo sprendimo 84 ir 85 punktus, kuriuose Bendrasis Teismas nusprendė, jog apeliantas galėjo suprasti, kad Taryba turėjo omenyje finansines paslaugas, kurias jis, kaip centrinis bankas, teikė Irano vyriausybei, ir nebūtina patikslinti šių funkcijų ir galių, „nes jos įtvirtintos viešai prieinamuose įstatymuose, kurie, kaip galima preziumuoti, žinomi visiems“.
- 22 *Central Bank of Iran* tvirtina, jog dėl to, kad egzistuoja Pinigų ir finansų įstatymas, kuriame nustatytos jo, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, funkcijos ir galios, nėra aiškiau, ką Taryba ginčijamų aktų motyvuojamosiose dalyse laikė „finansine parama“. Apeliantas negalėjo suprasti, ar Taryba laiko, kad jis skiria daug lėšų vyriausybei, ar Taryba remiasi tuo, kad jis nustato pinigų politiką ar kad jame atidarytos sąskaitos Irano vyriausybės vardu ir jis teikia kitas tokio pobūdžio centrinio banko paslaugas. Jis tvirtina, jog Taryba turi aiškiai nurodyti paslaugas, kurios, jos nuomone, turi kiekybinės ir kokybinės svarbos, kuri būtina tam, kad būtų taikoma sąvoka „parama Irano vyriausybei“, kaip ji

suprantama pagal Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punktą (2014 m. liepos 16 d. Sprendimas *National Iranian Oil Company / Taryba*, T-578/12, EU:T:2014:678, 119 punktas), o to ji nepadarė. Priimdama sprendimą palikti apelianto pavadinimą asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašuose Taryba visiškai nenurodė Pinigų ir finansų įstatymo 12 ir 13 straipsnių, todėl Irano pinigų ir finansų įstatyme numatytos apelianto funkcijos yra naujas motyvas, kuris nenurodytas ginčijamuose aktuose.

23 Taryba ginčija *Central Bank of Iran* argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

24 Kaip visų pirma skundžiamo sprendimo 53–58 punktuose priminė Bendrasis Teismas, akto motyvų pakankamumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į su juo susijusias aplinkybes, atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą, todėl asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis buvo priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis suprasti jam nustatytos priemonės reikšmę (žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53 ir 54 punktus).

25 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai remdamasis viešai prieinamais įstatymais skundžiamo sprendimo 85 punkte konstatavo, jog ginčijamų aktų motyvai, kuriais remdamasi Taryba nurodė, kad apeliantas „teikia finansinę paramą Irano vyriausybei“, implicitiškai, bet neišvengiamai nurodo apelianto, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, funkcijas ir galias, apibrėžtas Irano pinigų ir finansų įstatymo II dalies 2 skyriuje, būtent jo 12 ir 13 straipsniuose.

26 Todėl skundžiamo sprendimo 86 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad „Taryba neprivalėjo pateikti eksplacitinių motyvų dėl finansinių paslaugų, o kartu ir dėl finansinių išteklių bei priemonių, kurias ieškovas <...> teikė Irano vyriausybei“.

27 Remiantis tuo darytina išvada, kad antrasis apeliacinio skundo pagrindas nepagrįstas.

Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su teisės į gynybą pažeidimu

Skundžiamas sprendimas

28 Skundžiamo sprendimo 92–94 punktuose priminę su teisės į gynybą paisymu susijusią teismų praktiką, to sprendimo 95–98 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad 2012 m. rugpjūčio 2 d. Taryba asmeniškai pranešė apeliantui ginčijamų aktų motyvus, kuriais remdamasi ji nurodė, kad apeliantas „teikia finansinę paramą Irano vyriausybei“ ir kad jis galėjo ginčyti šiuos motyvus ir juos pagrindžiančius įrodymus dar prieš priimant šiuos aktus.

29 Skundžiamo sprendimo 97 punkte Bendrasis Teismas pripažino, kad „nagrinėjamu atveju Taryba neprivalėjo perduoti ieškoviui šį motyvą pagrindžiančių dokumentų, nes tie dokumentai, susiję su konkrečiomis finansinėmis paslaugomis, suteiktomis ieškovo, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, Irano vyriausybei, galėjo būti laikomi visuotinai žinomais ir implicitiškai įtrauktai į [ginčijamų] aktų motyvus, kiek tai susiję su paramos Irano vyriausybei kriterijumi“. Todėl skundžiamo sprendimo 99 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad „ieškovo teisė į gynybą ir teisė į veiksmingą teisminę kontrolę nebuvo pažeistos“.

Šalių argumentai

- 30 Nurodydamas trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą *Central Bank of Iran* tvirtina, jog Bendrasis Teismas padarė klaidą, kai nusprendė, kad buvo paisyta jo teisės į gynybą. Jis teigia, kad Taryba jam nepateikė jokių įrodymų prieš priimdama ginčijamus aktus, susijusius su jos sprendimu palikti jį subjektu, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašuose. Bendrasis Teismas, atsižvelgęs į iš Irano pinigų ir finansų įstatymo nuostatų išplaukiančius veiksnius, kurie nebuvo aiškiai nurodyti ginčijamų aktų motyvuose ir apie kuriuos nebuvo pranešta apeliantui prieš priimant šiuos aktus, neteisingai nusprendė, kad Taryba galėjo papildyti apelianto palikimo nagrinėjamuose sąrašuose motyvus. Apeliantas nežinojo apie dėl jo pateiktus argumentus ir negalėjo pateikti tinkamų gynybos pagrindų. Tik per teismo posėdį apeliantas pirmą kartą turėjo galimybę atsakyti į teiginį, kad jis teikė lėšas Irano vyriausybei.
- 31 Taryba ginčija *Central Bank of Iran* argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 32 Kaip jau yra nusprendęs Teisingumo Teismas, priimdama pradinį sprendimą išaldyti lėšas Taryba neprivalo atitinkamam asmeniui ar subjektui iš anksto pranešti apie motyvus, kuriais ketina grįsti šio asmens pavardės ar subjekto pavadinimo įtraukimą į sąrašą, o prieš priimant vėlesnį sprendimą, kuriuo asmens pavardė ar subjekto pavadinimas paliekamas sąrašė, iš esmės turi būti pateikti kalte patvirtinantys įrodymai ir suteikta galimybė tam asmeniui ar subjektui būti išklaustam (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Prancūzija / People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 61 ir 62 punktus).
- 33 Darytina išvada, kad priimdama sprendimą palikti asmenį ar subjektą asmenų ar subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašė Taryba turi paisyti šio asmens ar subjekto teisės būti iš anksto išklaustam, jeigu sprendime dėl jo palikimo sąrašė ji prieš jį remiasi naujais duomenimis, kurių nebuvo pradiniam sprendime įtraukti į šį sąrašą (2015 m. birželio 18 d. Sprendimo *Ipatau / Taryba*, C-535/14 P, EU:C:2015:407, 26 punktą).
- 34 Skundžiamo sprendimo 94 punkte Bendrasis Teismas, nepadaręs teisės klaidos, priminė šią teismų praktiką.
- 35 Paskui minėto sprendimo 95 ir 98 punktuose jis konstatavo, jog 2012 m. rugpjūčio 2 d. Taryba pranešė *Central Bank of Iran* apie naują motyvą, kad jis „teikia finansinę paramą Irano vyriausybei“, ir jog 2012 m. spalio 7 d. *Central Bank of Iran* šį motyvą užginčijo.
- 36 Priešingai, nei tvirtina apeliantas, dėl to, jog Taryba nepranešė apie duomenis, kuriais remdamasi nusprendė, kad *Central Bank of Iran* teikia finansinę paramą Irano vyriausybei, negalėjo būti pažeista šio banko teisė į gynybą.
- 37 Kaip matyti iš šio sprendimo 25 ir 26 punktų, apelianto, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, vaidmuo ir su juo susijusių įstatymų nuostatos galėjo būti laikomos apeliantui žinomomis aplinkybėmis, taigi Bendrasis Teismas galėjo pagrįstai nuspręsti, kad Taryba neprivalėjo pateikti eksplisicinių motyvų dėl finansinių paslaugų, o kartu ir dėl finansinių išteklių bei priemonių, kurias apeliantas teikė Irano vyriausybei.
- 38 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nepažeidė apelianto teisės į gynybą, kai, kalbėdamas apie apeliantui žinomus duomenis, nusprendė, kad Taryba neprivalėjo šiuo atžvilgiu pateikti dokumentų ar įrodymų.
- 39 Todėl trečiasis pagrindas yra nepagrįstas.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su klaida, kurią padarė Bendrasis Teismas, kai nusprendė, jog Taryba padarė pagrįstą išvadą, kad apeliantas teikia „finansinę paramą“ Irano Islamo Respublikai

Skundžiamas sprendimas

- 40 Skundžiamo sprendimo 103 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog ginčijamų aktų teisėtumą reikia vertinti atsižvelgiant būtent į jų motyvus, susijusius su tuo, kad apeliantas „teikia finansinę paramą Irano vyriausybei“. To sprendimo 104 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad vertinant šių motyvų pagrįstumą galima atsižvelgti į apelianto, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, funkcijas ir galias, apibrėžtas Irano pinigų ir finansų įstatymo 12 ir 13 straipsniuose. Išnagrinėjęs šias nuostatas, minėto sprendimo 108 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad „akivaizdu, kad jis teikia Irano vyriausybei finansines paslaugas, kurios dėl savo kiekybinės ar kokybinės svarbos gali skatinti branduolinių ginklų platinimą, teikiant Irano vyriausybei materialinę, finansinę arba logistinę paramą ištekliais ar priemonėmis, leidžiančiomis tęsti šį platinimą“. Taigi to paties sprendimo 111 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Taryba nepadarė vertinimo klaidos.

Šalių argumentai

- 41 Nurodydamas pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą *Central Bank of Iran* tvirtina, jog Bendrasis Teismas padarė klaidą, kai konstatavo, jog Taryba teisingai įvertino, ar įvykdyti tam tikri įtraukimo į ginčijamų aktų sąrašus kriterijai. Analizuodamas Irano pinigų ir finansų įstatymo 12 ir 13 straipsnius *Central Bank of Iran* teigia, kad jo, kaip centrinio banko, teikiamos paslaugos, kaip antai sąskaitų tvarkymas ir kompensavimo operacijų vykdymas, nėra „finansinė parama“ Irano vyriausybei, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punktą, t. y. kokybiniu ir kiekybiniu požiūriu didelė „finansinė parama“, kad Irano vyriausybė galėtų tęsti branduolinę programą (2014 m. liepos 16 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, T-578/12, EU:T:2014:678, 119 punktą).
- 42 Taryba ginčija apelianto argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 43 Primintina, kad Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2012/635, 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkte pateiktas „paramos Irano vyriausybei“ kriterijus susijęs su parama, kuri gali būti materialinė, logistinė arba finansinė (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 1 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 79 punktą).
- 44 Šio kriterijaus pridėjimu siekta apimti atitinkamo asmens ar subjekto veiklą, kuri, net savai neturėdama jokio tiesioginio ar netiesioginio ryšio su branduolinių ginklų platinimu, gali jį skatinti, nes per ją Irano vyriausybei teikiami materialiniai, finansiniai ar logistiniai ištekliai arba priemonės, kad ji galėtų toliau vykdyti branduolinių ginklų platinimo veiklą (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 1 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 80 ir 81 punktus).
- 45 Skundžiamo sprendimo 108 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog akivaizdu, kad apeliantas teikia Irano vyriausybei finansines paslaugas, kurios dėl savo kiekybinės ar kokybinės svarbos gali skatinti branduolinių ginklų platinimą, teikiant Irano vyriausybei materialinę, finansinę arba logistinę paramą ištekliais ar priemonėmis, leidžiančiomis tęsti šį platinimą (pagal analogiją žr. 2016 m. kovo 1 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 83 punktą). Iš tiesų tokios paslaugos, kaip sąskaitų tvarkymas, finansinių sandorių sudarymas ir vykdymas arba obligacijų pirkimas ir pardavimas, yra ir materialinė, ir logistinė, ir finansinė parama šiai valstybei, todėl ir parama šios valstybės vyriausybei.

- 46 Taigi skundžiamo sprendimo 109 punkte Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo, jog nesvarbu, kad apeliantas neigė teikęs Irano vyriausybei nuosavus finansinius išteklius, nes jis visada pripažino teikęs šiai vyriausybei paslaugas, kokias bet koks valstybės centrinis bankas teikia tos valstybės vyriausybei.
- 47 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 110 punkte nusprendė, jog Taryba padarė pagrįstą išvadą, kad apeliantas „teikia finansinę paramą Irano vyriausybei“, todėl Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2012/635, 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkte įtvirtintas kriterijus nagrinėtu atveju buvo įvykdytas.
- 48 Taigi pirmasis apeliacinio skundo pagrindas nepagrįstas.

Dėl ketvirtojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su apelianto pagrindinių teisių, teisės į nuosavybę ir geros reputacijos apsaugą pažeidimu

Skundžiamas sprendimas

- 49 Skundžiamo sprendimo 119 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad ginčijamais aktais apeliantai sukelti nepatogumai nėra neproporcingi, palyginti su tuo, kaip svarbu palaikyti tarptautinę taiką ir saugumą, o tai yra šių aktų tikslas. Be to, tame pačiame punkte jis pažymėjo, jog ginčijami aktai taikomi tik apelianto lėšų daliai, tam tikromis aplinkybėmis yra galimybių nutraukti lėšų išaldymą ir Taryba neteigia, kad pats apeliantas dalyvauja platinant branduolinius ginklus.

Šalių argumentai

- 50 Nurodydamas ketvirtąjį apeliacinio skundo pagrindą *Central Bank of Iran* tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė klaidą, kai atmetė apelianto argumentą, kad Taryba be pagrindo ir neproporcingai pažeidė apelianto pagrindines teises, įskaitant jo teisę į nuosavybę ir reputacijos apsaugą. Jis teigia, kad Bendrasis Teismas tinkamai neišnagrinėjo klausimo, ar šių ribojamųjų priemonių taikymas *Central Bank of Iran* yra neteisėtas ir neproporcingas apelianto pagrindinių teisių į nuosavybę ir gerą reputaciją ribojimas. Bendrasis Teismas turėjo nuspręsti, kad priemonės yra neproporcingos siekiamiems tikslams.
- 51 *Central Bank of Iran* visų pirma kritikuoja skundžiamo sprendimo 119 punktą. Jis pabrėžia, kad Bendrasis Teismas pakankamai neatsižvelgė į neigiamas ribojamųjų priemonių pasekmes šalies ekonomikai ir Irano gyventojams. Be to, jis teigia, kad jo teikiamos paslaugos neturi jokio ryšio su Irano vyriausybės gebėjimu tęsti branduolinę programą ir kad dėl Bendrojo Teismo pozicijos būtų sudarytos sąlygos nustatyti ribojamąsias priemones tūkstančiams mokesčių mokėtojų ar paslaugų teikėjų. Galiausiai Tarybos sprendimas įtraukti apeliantą į subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašus ir juose jį palikti prieštarauja įvairiems Europos institucijų viešiemis pareiškimams, visų pirma 2012 m. sausio 23 d. Tarybos išvadoms dėl Irano, kuriose Taryba nurodo, kad „ribojamosios priemonės, dėl kurių šiandien susitarta, skirtos tam, kad paveiktų Irano režimo vykdomą Irano branduolinės programos finansavimą, ir nėra nukreiptos prieš Irano gyventojus“.
- 52 Taryba ginčija apelianto argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 53 Reikia konstatuoti, kad siekdamas patikrinti, ar pažeistas proporcingumo principas, skundžiamo sprendimo 117 punkte Bendrasis Teismas atsižvelgė į ginčijamais aktais siekiamą bendrojo intereso tikslą. Skundžiamo sprendimo 118 punkte Bendrasis Teismas pripažino, kad ginčijamais aktais apeliantui sukelta žala, nes jais pažeista jo teisė į nuosavybę ir gerą reputaciją. Vis dėlto skundžiamo sprendimo 119 punkte Bendrasis Teismas atsižvelgė į tikslą palaikyti tarptautinę taiką ir saugumą ir

pažymėjo, jog ginčijami aktai taikomi tik apelianto lėšų daliai, tam tikromis aplinkybėmis yra galimybių nutraukti lėšų įšaldymą ir Taryba neteigia, kad pats apeliantas dalyvauja platinant branduolinius ginklus.

- 54 Atsižvelgiant į šias aplinkybes konstatuotina, kad Bendrasis Teismas pagrįstai atmetė ieškinio pagrindą, susijusį su proporcingumo principo ir apelianto pagrindinių teisių, ypač teisės į nuosavybės ir geros reputacijos apsaugą, pažeidimu.
- 55 Todėl reikia atmesti ketvirtąjį apeliacinio skundo pagrindą.
- 56 Kadangi visi keturi apeliacinio skundo pagrindai pripažinti nepagrįstais, reikia atmesti apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 57 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 58 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 59 Kadangi Taryba reikalavo priteisti iš *Central Bank of Iran* bylinėjimosi išlaidas ir šis bylą pralaimėjo, *Central Bank of Iran* turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jo priteisiamos Tarybos patirtos bylinėjimosi išlaidos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. *Central Bank of Iran* padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jo priteisiamos Europos Sąjungos Tarybos patirtos bylinėjimosi išlaidos.

Parašai.